

2018 – MAREA UNIRE și TRIBUNISMUL (XXVII):

Jurnalismul este un monolog ... Neînfrânata presă acaparează mințile și inimile,
... - Presa învinge prin convingere!

 Klemens Wenzel von Metternich (1773-1860) Principiile cancelarului austriac au fost: "centralizare, germanizare și catolicizare" conducător conservator ce a promovat conceptele de "liniște și stabilitate"	Tînăra Italie Tînăra Germanie Tînăra Polonie Epoca lui Metternich	libertate egalitate umanitate "Tînăra Europă" sau "Noua Europă"
feldmareșal imperial austriac, a reprimat mișcarea revoluționară din Italia de nord	 Josef Radetzky (1766, Boemia - 1858, Milano)	Neînfrânata presă acaparează mințile și inimile, distruge principiul autorității și îi transformă pe oameni în niște exaltați!
Să fii înfrânt cu ajutorul banilor este o rușine, celui ce te învinge prin forță trebuie să i te supui, dar să fii înfrânt prin puterea convingerii este o glorie.		Presa învinge prin convingere, forța militară prin spaimă, iar banii prin lipsa de moralitate! Stefan Ludwiga Roth

Jurnalismul este un monolog ... Neînfrânata presă acaparează mințile și inimile, ... - Presa învinge prin convingere!

Continuăm reproducerea din lucrarea "Mitropolitul ANDREIU baron de ȘAGUNA ..." —: «În această adunare națională (n.r. Sibiu din 16/28 decembrie 1848), pe lângă un nou protest contra unirii Ardealului cu Ungaria și repetirea postulatelor cuprinse în programul din 3/15 Mai, s'a mai cerut desființarea guvernului din Cluj, confirmarea comitetului românesc în permanență, cumpărarea a 50000 de puști în socoteala națiunii române, înarmarea unei garde mobile, compuse din 15000 de Români, și dreptul de a se organiza politicește și națiunea română, alegându-și un șef politic.» Evoluția conflictului în Ungaria și Transilvania s-a accelerat. O mică victorie în 29 septembrie a ungarilor a fost abil exploatată de Kossuth, acesta reușind să atragă de partea revoluției, peste 600 de ofițeri din armata comună austriacă. Nemulțumit de activitatea Comitetului Național Român, Kossuth a amenințat, afirmând că dacă nu se vor supune: «se va porunci ungarilor și secuilor, să se ridice și ca viforul să măture orice goz nemulțumitor, care se ridică împotriva libertății patriei sale: Din Octomvrie începe acum a se deslănțui cu toată furia războiul civil în Ungaria ca și în Ardeal, unde clocotiau atâtea patimi, unde atâtea deosebiri naționale și sociale se ciocniau în capete. Are dreptate Sigismund Kemény afirmând, că „în secolul al XIX-lea cea mai mare revoluție a Europei a fost cea maghiară, pornită în direcție națională ca toate mișcările, câte s'au ivit în chip extraordinar între anii 1815-1848. Niciodată n'au avut popoarele diferite ale vreunui stat sdruncinat, ocazie mai potrivită, decât la noi, de a-și răsbuna toate nemulțumirile. Tendința

spre întregirile etnografice, spre cărmuirea autonomă a fiecărui popor, și spre desfacerea totală din vechile legături ale statului, nicăiri nu s'a putut desfășura mai cu îmbelșugare, decât în patria noastră (...))»

Istoria Transilvaniei trebuie să analizeze simultan trei revoluții: română, maghiară și săsească. În **“Istoria Imperiului Habsburgilor (1273-1918)”**, autorul Jean Bérenger prezintă **“Epoca lui Metternich”** bântuită de vântul schimbării al reformelor progresiste, susținut de intelectuali și meseriași, existența monarhiei fiind pusă sub semnul întrebării de trei națiuni: ungurii cehii și italienii. Foarte puțin amintiți românii în perioada dintre 1815 (înfrângerea lui Napoleon) și 1848 numită și **“Epoca lui Metternich”** (Klemens Wenzel Nepomuk Lothar von Metternich-Winneberg zu Beilstein, om de stat, ridicat în 1813 la titlul de principe, el conducând faptic imperiul austriac). Era cunoscut ca un conducător inflexibil, conservator ce promova conceptele de **“liniște și stabilitate”**, noțiunile de **“libertate și parlamentarism”** asociindu-le cu **“boală, vulcan, incendiu și revoluție”**. Principiile cancelarului austriac au fost: **“centralizare, germanizare și catolicizare”**.

În 1834, manifestul **“Europei tinere”** al publicistului și omului politic Giuseppe Manzzini (1805-1872), membru al mișcării revoluționare secrete a **“Cărbunariilor”** a justificat mișcarea **“Giovane Italia” (Tânăra Italie)**, înființându-se la Berna mișcările **“Tânăra Germanie”** și **“Tânăra Polonie”** cu motto: **“libertate, egalitate, umanitate”**, acestea unindu-se sub numele de **“Tânăra Europă”** sau **“Noua Europă”**, mișcare care milita pentru o Europă fără monarhi. Ideile lui Manzzini l-au cucerit pe marele Giuseppe Garibaldi, care era însuflețit și de cuvintele lui Emile Barrault: **«Un om care, făcându-se cosmopolit, adoptă întreaga omenire ca patrie și își oferă spada și sângele tuturor popoarelor care luptă contra tiraniei, este mai mult decât un soldat, este un erou»**. Italienii divizați în 7 state aristocratice prin Congresul de la Viena, au proclamat republica la Milano, Veneția și Roma, febra mișcărilor revoluționare începând din 1847 prin mari manifestații anti-austriece. Populația refuza să cumpere tutun pentru a nu mai contribui la administrația imperială austriacă. Luptătorii pentru unitatea și independența Italiei strigau: **“Italia se va făuri singură”** (“Italia farà da sé). Opinia publică piemonteză influențată de publicistul Cavour, cerea - în **“Rissorgimento”** (“Renașterea Italiei”) - **“război, război fără întârziere”**. Reprimarea mișcării revoluționare din nordul Italiei a făcut-o feldmareșalul boemian Josef Radetzky (n. 1766, Trebnice, Boemia - 1858, Milano) la Custozza (1848) și Novara (1849). Dacă în 1799, a primit Ordinul Maria Terezia în grad de cavaler, după Custozza a primit același ordin în grad de mare cruce, iar compozitorul Johann Strauss i-a compus în onoarea sa celebrul marș al lui Radetzky (Radetzkymarsch). Războaiele pentru independența și unitatea Italiei au continuat, unificarea Regatului Italiei fiind proclamată în 1861, principalul artizan fiind Garibaldi, acesta primind titlul de **“primul franc-mason al Italiei”**. Garibaldi a fost un revoluționar în toate domeniile, luptând și împotriva clerului: **«Dacă s-ar naște o societate demonică care să lupte contra despoților și preoților, eu m-aș înregimenta în rândurile ei»**.

Impactul presei era cunoscut de curtea imperială vieneză, aceasta emițând încă din 1793 o înaltă dispoziție: **«Nu ar fi rău deloc, dacă scriitorii de gazete cât și învățații din țările de coroană și din afara lor ar fi stimulați, pe sub mână, prin asigurarea unor recompense cuviincioase, să prezinte**

cu abilitate și în culori vii nefastele consecințe ale revoluției franceze, pe care să le înveșmânteze într-o manieră populară, ușor de priceput de către oricine” (Ela Cosma, Presa săsească și revoluția în Transilvania 1848). În 1819, se făcea constatarea «În timpul negocierilor de la Karlsbaden ziarele și broșurile cauzară multe neplăceri. **“Neînfrânata presă acaparează mințile și inimile, distruge principiul autorității și îi transformă pe oameni în niște exaltați”**. Să revedem opinia «unuia dintre istoricii jurnalismului, Robert Prutz: “Jurnalismul ne aduce la lumină opinia publică a secolelor trecute. (...) Jurnalismul este un monolog pe care timpul îl poartă cu sine însuși. Este cotidiană autocritică, căreia timpul îi supune conținutul său, este totodată jurnalul în care timpul schițează notițe fugare, imediate asupra istoriei sale curente”. Aceste idei, enunțate la 1845, în ajunul revoluției, exprimă limpede conștiința puterii deținute de presă.» Nu este de neglijat opinia celui mai mare intelectual umanist sas, Ștefan Ludwig Roth, care «recunoștea faptul că, alături de armată și bani, presa reprezintă o forță mondială. “Cine se priceapă să slujească de unul din aceste/elemente/, exercită o dominație asupra oamenilor. **Presa învinge prin convingere, forța militară prin spaimă, iar banii prin lipsa de moralitate. Să fii înfrânt cu ajutorul banilor este o rușine, celui ce te învinge prin forță trebuie să i te supui, dar să fii înfrânt prin puterea convingerii este o glorie.”**»

În Transilvania cea mai însemnată editură a fost cea condusă de familia Hochmeister: «Primul ziar politic al marelui principat, „Siebenbürgen Zeitung” (1784-1787) a fost editat la Sibiu de către Martin Hochmeister (1740-1789), întemeietorul de fapt al presei ardelenesti și proprietarul primei librării permanente din Ardeal. (...) Lui Martin Hochmeister, îi urmau ca editori ai ziarului Martin Hochmeister Fiul (1767-1837), apoi (din 1840) Thedor Steinhausen. Martin Hochmeister Fiul fondă primul ziar maghiar din Ardeal, „Erdélyi Magyar Hir-Vivö” (1790-1791). El deschise la Cluj o filială, pe care o vându în 1809 gimnaziului catolic din localitate.» Editura Hochmeister a luat naștere «în timpul reformelor iosefinice, dar îi va supraviețui și regimului lui Metternich (1809-1848), în pofida asprei sale cenzuri și a măsurilor de centralizare.»

(va urma)

Marius HALMAGHI

Sursa online:

<http://www.tribuna.ro/stiri/actualitate/2018-marea-unire-si-tribunismul-xxvii-136317.html>

Arhiva Anunturi online Tribuna sporturilor Publicitate Redactia Tipotrib E-mail Telefon Facebook

Tribuna
Dintotdeauna pentru totdeauna!

Eveniment Actualitate Stiri de pe strada mea Sport Cultura Sanatate Timp liber Tribuna femeilor Descopera lumea

2018-MAREA UNIRE și Tribunismul (XXVII):

Marius HALMAGHI 01.07.2018 22:59 434 vizualizari 0 comentarii

11 Shares f Share t p e

Cautare